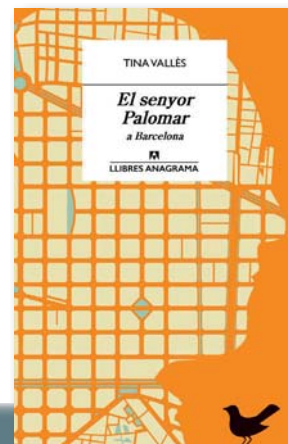
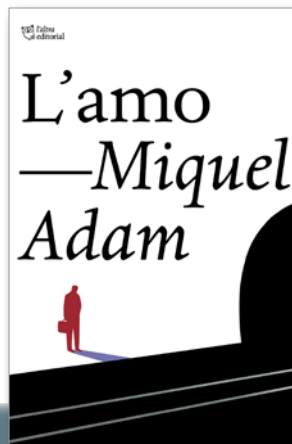
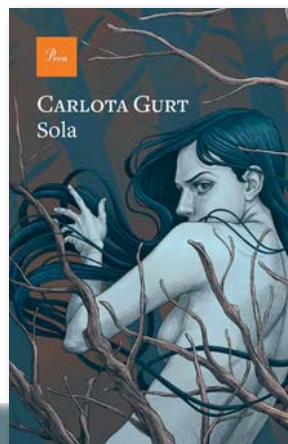

Panorama de narrativa catalana

per Borja Bagunyà

Fenomenologia

Com totes les indústries, la literària sembla encaminar gran part dels seus esforços a convertir els llibres —i, en alguns casos, els autors— en fenòmens. Que se'n parli molt, d'un llibre, que es viralitzi, sembla ser l'objectiu de qualsevol editorial, cosa que és del tot comprensible si tenim en compte que, a més de tantes altres coses, l'edició és un negoci. Però, en tot fenomen, em sembla percebre-hi alhora una fascinació que va més enllà del llibre en si i es projecta en altres aspectes de l'obra, sigui un cert perfil autorial o la possibilitat d'apropiar-se'n per a d'altres causes, que fan dir a l'obra coses que no diu i converteixen l'autor en representant d'alguna lluita o d'algun valor. Tampoc això és cap problema, tot i que allunya la conversa del fet literari, excepte, com passa sovint, que el fenomen prengui una força centrípeta i ho estiri tot cap a

si, i ja no només siguin els editors els qui l'empenyen, sinó periodistes, crítics, opinaires i el *tutti quanti* de la catalanocosa. Llavors, el fenomen acaba funcionant com un agent de la invisibilització d'un ecosistema infinitament més divers que el «llibre de l'any» o la «sensació de la temporada».

Sigui com sigui, la segona meitat del 2021 ha estat més aviat tranquil·la, *low-key*, que diuen els anglesos, i les obres més interessants que s'han anat publicant durant aquests mesos han fet un recorregut més pausat, sense fenomenitzar-se, cosa que ens hauria de permetre copsar la riquesa i la bona forma de la musculatura editorial catalana.

Lluís, Gurt, Adam, Vallès, Pujol
Potser *Junil a les terres dels bàrbars* (Club Editor), de l'escriptor rossellonès Joan-Lluís Lluís, ha estat l'èxit més fulgurant de la *rentrée* en termes

d'atenció, de celebració crítica i de recorregut de llarga durada. Que s'hagi acabat enduent el Premi Òmnium de Narrativa ratifica aquesta trajectòria d'un dels autors més sòlids del panorama contemporani. Ambientada a l'Imperi romà de l'emperador August, la novel·la segueix els vaivens més o menys frenètics de *Junil*, una heroïna memorable, que va a buscar el poeta Ovidi per retornar-li un rotlle de les *Metamorfosis*, una obra seva que han salvat de la crema. *Junil* reivindica magníficament la novel·la d'aventura i organitza un viatge-de-l'heroi impecable i entretingudíssim. La llengua s'hi emmotlla amb precisió i viva, i acaba convertint la novel·la en una celebració de l'art d'explicar històries. Que hi hagi consens a considerar-la la millor novel·la de Lluís no sorprèn: s'hi resumeixen gran part dels seus interessos literaris en una forma mesuradament desbordant.

